

अथाप्यस्यां तादृतेन कृत्स्नवन्निगमा भवन्ति । गोभिः श्रीणीत मत्सरमिति पयसः ।
 मत्सरः सोमो मन्दतेस्तृप्तिकर्मणो मत्सर इति लोभनामाभिमत एनेन धनं भवति ।
 पयः पिबतेर्वा प्यायतेर्वा । क्षीरं क्षरतेर्धसिर्वैरो नामकरणा उशीरमिति यथा । अंशुं
 दुहन्तो अध्यासते गवीत्यधिषवणाचर्मणाः । अंशुः शमष्टमात्रो भवत्यननाय शं भवतीति
 वा । चर्म चरतेर्वोच्चृत्तं भवतीति वा । अथापि चर्म च श्लेष्मा च । गोभिः संनद्धो असि
 वीलयस्वेति रथस्तुतौ । अथापि स्राव च श्लेष्मा च । गोभिः संनद्धा पतति प्रसूतेती-
 षुस्तुतौ । इयापि गौरुच्यते गव्या चेत्तादृितमथ चेन्न गव्या गमयतीषूनिति ॥ ५ ॥

वृक्षेवृक्षे नियतामीमयद्वौस्ततो वयः प्र पतान्पूरुषादः ।

वृक्षेवृक्षे धनुषिधनुषि वृक्षो वृश्चनादृत्वा क्षां तिष्ठतीति वा । क्षा क्षियतेर्निवा-
 सकर्मणः । नियतामीमयद्वौः शब्दं करोति मीमयतिः शब्दकर्मा । ततो वयः प्रपतन्ति
 पुरुषानदनाय । विरिति शकुनिनाम वेतेर्गतिकर्मणः । अथापीषुनामेह भवत्येतस्मादेव ।
 आदित्यो ऽ पि गौरुच्यते ॥

उतादः परुषे गवि ॥

पर्ववति भास्वतीत्यौपमन्यवः । अथाप्यस्यैको रश्मिश्चन्द्रमसं प्रतिदीप्यते तदेतेनोपेक्षि-
 तव्यमादित्यतो ऽ स्य दीप्तिर्भवतीति । सुषुम्नः सूर्यरश्मिश्चन्द्रमा गन्धर्व इत्यपि निगमो
 भवति । सो ऽ पि गौरुच्यते । अत्राह गोरमन्वतेति तदुपरिष्ठाद् व्याख्यास्यामः *) । सर्वे ऽ
 पि रश्मयो गाव उच्यन्ते ॥ ६ ॥

ता वां वास्तून्पुश्मसि गमध्वै यत्र गावो भूरिशृङ्गा अयासः ।

अत्राह तदुरुगायस्य वृक्षः परमं पदमव भाति भूरि ॥

तानि वां वास्तूनि कामयामहे गमनाय यत्र गावो भूरिशृङ्गा बहुशृङ्गा भूरीति
 बहुनो नामधेयं प्रभवतीति सत्तः शृङ्गं अयतेर्वा शृणातेर्वा शम्नातेर्वा शरणायोद्धतमिति
 वा शिरसो निर्गतमिति वायासो ऽ यनाः । तत्र तदुरुगायस्य विष्णोर्महागतेः परमं
 पदं परार्ध्यस्थमवभाति भूरि । पादः पद्यतेस्तन्निधानात्पदं पशुपादप्रकृतिः प्रभागपादः
 प्रभागपादसामान्यादितराणि पदानि । एवमन्येषामपि सत्त्वानां संदेहा विद्यन्ते तानि
 चेत्समानकर्माणि समाननिर्वचनानि नानाकर्माणि चेन्नानानिर्वचनानि यथार्थं निर्वक्त-